

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 45

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45
Epistolele nefrancate se refuză — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Colonisări.

La desbaterea bugetului mini sterului de agricultură, d-l ministru Bethlen, chemat la guvern din încrederea Corónei, ca unul despre care se credea, că cunoșce raporturile ardelenene, s'a exprimat într'un limbaj destul de clar, că politica de colonizare este o politică națională. Acesta se înțelege așa, că și la colonizare se fie favorizat în locul prim elementul magiar, iar nu toate elementele, cari constituiesc patria noastră, deopotrivă. Așa o înțelege ministrul și așa o înțeleg și alții, cari lucră ca factori la colonizare, cu toate că acesta este un isvor de rele pentru patria noastră.

De prezent putem constata trei feluri de colonisări, ce se fac la noi.

Prin comune, unde baronul, groful ori proprietariul mare și-a putut scăpa domeniul, ca să nu ajungă în ghiara ovreului, casele, numite jeleresci, în cari multe familii române și aveau adăpostire și puteau să-și câștige cele de lipsă pentru traiul vieții, lucrând pe domeniul proprietariului, sunt date în parte mare familiilor de secui, ér familiile băstinașe române sunt scose afară. Es servitorii români, es familiile române din curțile domnesci și de perit ei nu pier, căci au brațe destule de puterice, ca să-și câștige o bucată de pâine, dar se duc cu amărăciune în suflet, vedând că sunt înlocuiți cu alții, cu toate că, ei știu, că și ei pot presta lucrul, ce-l prestă nou veniții.

Un alt soi de colonizare cu elemente societăți de băieși în părțile noastre. Lucrătorii români băieși sunt delăturați cu încetul și sunt înlocuiți parte cu magiari, parte cu streini, cari în câți-va ani sunt magiarizați, cu deosebire generația lor cea mai tineră, prin școlile de băieși.

Acei băieși români apoi, cari nu sunt delăturați, sunt de obicei rău veduți din partea superiorilor, cari vin

în atingere cu ei și cari trebuie să scim, că sunt tot streini, căci oficiali români la societățile de băieși sunt corbi albi.

Și ce face băieșul român scos din lucru? Amarului lui este mai mare, decât a lucrătorului de pământ, căci el de mic a fost dat la lucră baia, acolo a crescut, acolo a petrecut un șir lung de ani și nu știe cultiva pământul. Și chiar dacă ar ști, nu are pământ, căci știut este, că ținuturile băieșesci sunt muntose și astfel locurile cultivabile sunt puține. Dar ce se face? Dacă are bietul băieș câteva fructe de pământ se apucă, acum om înaintat în vârstă, să le cultive cum poate și cum știe, ér dacă n'are moșiora sa, e silit să-și caute un alt mijloc de trai, ducând cu sine necasul în inimă și gândul, că a fost nedreptățit.

Afară de aceste colonisări, pe cari le-am putut numi private, a luat în timpul mai nou și statul în mâinile sale afacerea de colonizare. Dar statul încă merge tot pe călărea acestă.

Pe domeniile sale la Deva, Hunedóra, în Bănat în mai multe locuri a așezat coloniști magiari. Locurile, pe cari de deci și sute de ani au muncit românii, încep acum a fi date spre lucrare streinilor, aduși acolo din depărtări mari, ér românii sunt siliți să meargă la altreile sat, ca să ia arândă sau să lucre în parte, ca să pótă trăi. Au cerut românii, ca pe domeniile statului, ce sunt pe la satele lor, să fie ei colonizați, supunându-se condițiunilor stipulând, dar n'au fost considerați. Deputațiunile conduse de avocatul Bredicean și ppul Olariu din Făget, ne dovedesc, că cererile românilor în privința acestă nu sunt ascultate. Și nu sunt ascultate și românii sunt rău veduți, cu deosebire pentru că țeranul român nu arată înclinare de a se magiarisa.

Rele fac privașii și rău face statul, că cu colonisările purcede unilateral, cum au început.

Țeranul român, fără să-i spună nimenea vede cu ochii, să convinge

din trista realitate, că el e oropsit și alții sunt favorizați.

Bine ar fi dacă statul și ceilalți factori activi de colonizare ar vedea, că calea apucată nu e bună, și astfel să ia în considerare în ținuturile locuite de români și elementul românesc. Motivul, că elementul magiar e mai bun lucrător, ca românii, e fals. Țeranul român, inteligent, harnic și răbduriu, cum l'a lăsat Dumnezeu, tractat cu bunăvoință, e în stare să concureze la lucru cu ori și care popor din patrie, ba pótă se le și întrăcă.

Cerce, cei ce nu cred, și vor vedea că noi dreptate avem, căci cunoșcem însușirile bune ale poporului nostru, calomniat de atâtea ori pe nedreptul.

Revista politică.

De când cu vorbirea lui Asbóth în dietă, în care a acusat pe Tisza, că a cerut intervențiunea papei, presa ungară este mereu agitată de acestiunea așa numită „Tisza-Asbóth”. Se știe, că Tisza a negat espunerile lui Asbóth, ér acesta le-a susținut din nou și a promis, că le va și proba cu documente. El s'a provocat la actualul ambasador din Berlin Szögyény, care era pe atunci șef de secțiune în ministeriul de externe. O declarațiune oficială însă s'a sosit până acumă nici din partea lui Szögyény, dar nici din partea guvernului ungar. Correspondentul berlinez al lui „Pesti Napló” a intervievat pe Szögyény în această cestiune și, după mărturisirea lui, ambasadorul s'a exprimat astfel: „Intrebarea d-tale se referă la lucruri, care s'au întâmplat înainte de asta cu 10 ani. Vei înțelege dar, că eu înainte de a cerceta actele, nu pot ca să dau nici o declarațiune. Respectivetele acte însă, care ar trebui să le consult, se află la guvernul unguresc în Budapesta”.

Aceste descoperiri dau mult material de discutat mai vartos presei opoziționale, care în mărturisirea lui

Szögyény vede adevărul în vorbirea lui Asbóth. Ea se întrăcă, dacă actele sunt la guvern, pentru-ce nu vine el cu declarațiune, ca să se facă odată lumină. Opoziția o va pretinde acesta și ea trebuie să urmeze. Asbóth, intervievat și el, își susține afirmațiunile și dice, că nici Tisza nu le-a negat, căci el a ținut numai, că „nu-și aduce aminte” de astfelu de lucruri.

Nu puțin senzațiune a provocat în dietă vorbirea lui Ugron și proiectul de resoluțiune înaintat dietei și subscris de dânsul și încă alți de ce deputați cu privire la politica bisericească a guvernului.

Proiectul de resoluțiune are următorul cuprins: Considerând, că cea mai mare parte a deputaților nu s'au exprimat la alegerile generale cu privire la matriculele civile și la căsătoria obligatorie și astfelu n'au mandat în această cestiune, ér regimul n'a dat până acumă nici o declarațiune mai detaiată; — considerând, că lipsesce o pregătire sistematică, că consimțământul factorilor constituționali nu e asigurat; — considerând, că relațiunile între stat și biserică și între diferitele biserici nu sunt regulate, și astfelu reformele ar duce la o luptă egoistă pentru privilegii, care ar da naștere la frecări între confesiuni și în care s'ar amesteca și glasul naționalităților; — în considerare, că asistența preoțimei de jos la diferitele biserici este săracă încă și sub actualele împregiurări și după pierderea purtării matriculelor și a cununiilor va fi și mai sărmă; — considerând, că regimul desbracă reforma politică bisericească de natura ei culturală și o folosește spre scopuri politice, și o va folosi și pe viitoru; — în considerare, că inimizii constituțiunei ungare și ultraistii naționalităților s'au pus pe o activitate ne mai obicinuită, care activitate trebuie să impună ca să-și împreune toate forțele într'o singură putere și spre acest scop să se delătore substratul discordiei, — dieta aduce ur-

FOIȚA.

Două femei,

dialog dedicat reuniunei femeilor române din Reșinari de Aurelia Goga, presidenta reuniunei și cetit la petrecerea din 30 Ianuaru a. c. de către autoră și d-șora Dora Dancaș, vice-presidenta reuniunei.

(Încheiere.)

Margareta. Și orașelul, în care trăiesc eu nu e mare și totuși am înființat și noi o astfelu de reuniune, apoi satul săsesc despre care ți-am povestit este cu mult mai mic ca comuna acesta.

Maria. Ah domnă dragă, dar sasi se înțeleg, ei ascultă de preoții lor și acestia se interesază de sorțea poporului, le sunt părinți adevărați.

Margareta. Și noi avem preoți, cari bucuos ve învăța numai înțelegere bună să

fie și să le ascultați sfatul. Veți dacă voi frunțașele v'ați putut înțelege, lăsând toate la o parte, și convenind a-ți înființa o astfelu de societate cu un scop anumit, precum e înființarea unei școli de fete sau alt ceva folositoru, atunci ați fi mai strins legate și acele conveniri le-ați ținé după cum singură ai ținé din timp în timp și mult v'ar folosi.

Maria. Ce mare dreptate ai avut, când ai ținé, că e bine să convenim și să ne înțelegem. Veți domnă dragă, Dumnezeu a voit să ne întelnim numai noi două femei, eu femeie din popor, și d-ta, femeia unui mare proprietariu; am convenit și multe lucruri folositoare am auzit, despre multe ne-am sfătuit.

Margareta. Dar dacă toate femeile frunțașe s'ar aduna, dacă soția preotului, notariului, medicului și învățătorului împreună cu voi s'ar sfătui, ce creți Mario, nu ați puté face lucruri frumoare?

Maria. Nu am, cum închipui și cu micile noastre puteri ne-am însumeta a începe înființarea unei societăți de femei, căci din ce me gândesc mai mult, din ce ved că de folositoare ne-ar fi.

Margareta. Imi pare bine, că a venit vorba de așa ceva între noi, și m'aș bucura și mai mult, dacă s'ar aruncă ar aduce rōde bune. Ce creți Mario dragă, nu ar fi bine să luăm asupra-ne a lucra fie-care spre scopul acesta? Tu la frunțașele economice, la femeile din popor, eu la domnele noastre.

Maria. De tot bine și folositoru! Și am nădejde în D-șeu, că vom și face ceva.

Margareta. Dacă în fie-care comună s'ar puté face așa ceva, dacă preste tot locul inteligința și poporul ar da mâna, atunci în scurt timp națiunea noastră românească se va avênta ca vulturul chiar și munții de i s'ar pune în cale.

Maria. Să pără dujmănia, să pără ura și patimile mici și toate vor merge cu ușurință. Aceste păcate la multe ne împedecă.

Margareta. Da să pără! și în locul acestor burueni otrăvitoare să se înalțe armonia, înțelegerea bună și iubirea adevărată!

Mario dragă, tu vei lucra la femeile frunțașilor economi de aici, pentru-că mai bine le cunoști, le vei spune ce am vorbit amândouă și le vei câștiga pentru ideea noastră. Eu voi vorbi cu domnele de aici, deși nu le cunosc pe toate, totuși având speranță

că în sinul lor bat inimi românești, me încumet a dice, că vor primi.

Maria. Numai domnele noastre să se învoiescă, cât pentru femeile economilor nostri, știu a bună sēmă că vor da mâna cu bucurie.

Margareta. Dă-mi mâna Mario dragă, și lucră cum voiu lucra și eu pentru buna înțelegere, pentru armonie și pentru ideea de asociare între femeile inteligente și femeile din popor. Fie ca legătura între noi două se afle resunet și în inimile altor femei române!

Maria. Așa să fie! căci rōdele îmbelșugate ale înțelegerii și armoniei între femeile frunțașe din ori ce comună vor fi îmbelșugate pentru poporul nostru românesc.

Margareta. Da, dragă Mario, pentru-că atunci când inteligința și poporul vor fi bine închegați, bine înțeleși, atunci sforțările celor ce ne pândesc vor fi zadarnice, și linișțiți și veseli vom puté cânta cu poetul:

*În zadar sunt toate, căci un proverb român,
Dice, apa trece, ér petrite rămân!*

mătorul proiect de rezoluție: regimul se restabilește starea precum a fost înainte de 26 Februarie 1892 și se vină cu un proiect, prin care se se reguleze relațiile între stat și biserică și între diferitele biserici între o altă pe baza libertății, egalității și a reciprocității; — se asternă coronea unui proiect pe baza căruia se se potă concheta cel mult în un an de zile congresul de organizare pentru autonomia catolică; — se se străduiesc a aduce la viață cât mai îngrabă ordinea de drept matrimonială și a regula în aceea deopotrivă dreptul matrimonial; — cât timp însă nu vor fi gata aceste legi fundamentale, nu se pot rezolva nici cestiunea cu introducerea matriculelor civile, nici a căsătoriei civile obligative.

Ca întregire la notița din numărul trecut despre adunarea studenților slavi în Praga, unde au conferit despre actuala situație politică, lăsam să urmeze rezoluția, ce s'a luat, după vorbirile înfocate, ce le-au ținut reprezentanții studenților diferitelor națiuni slovace. Rezoluția are următorul cuprins:

Condamnam cu cea mai mare indignație direcțiunea germanizatoare și magiarizatoare a politicii austro-ungare.

Stând pe punctul de vedere liberal în adevăratul sens al cuvântului, cerem firm, ca toate naționalitățile slave precum și cea română din Austro-Ungaria să fie părtașă la egala îndreptățire.

Protestăm mai presus de toate în contra asupririi sistematice a slovacilor din Austro-Ungaria și care asuprire se manifestă în cele următoare:

Prin neaplicarea absolută a art. 44 din legea dela 1868;

prin răpirea averii poporului slovac și închiderea tuturor școlilor secundare slovace;

prin introducerea limbii magiare în toate institutele culturale, în autorități și biserici;

prin prigonirea tinerimii studioase a patrioților slovaci credincioși nemulțumit, precum și întemnițarea bărbatilor slovaci;

prin ducerea silnică a copiilor slovaci în părțile din sudul Ungariei cu scop de a-i magiarisa;

prin ignorarea vedită a trebuințelor economice ale poporului slovac;

prin împărțirea nedreptă a cercurilor electorale și a consiliului electoral.

Iubileul milenar al venirii magiarilor în Ungaria îl considerăm ca o insultă a simțământului național și ca o stîrbire a intereselor naționalităților nemagiare.

Salutăm cu bucurie mișcarea recentă și viuă a poporului slovac, care se dovedește în manifestațiunile cele numeroase în contra politicii nefaste de magiarizare.

Exprimăm bucuria față de alianța naționalităților nemagiare din Ungaria și rugăm pe toți conducătorii acestor naționalități, ca spre acest sfîrșit să pună la cale o organizație întru apărarea comună.

Academia română.

Raportul secretarului general asupra lucrărilor făcute în anul 1892—93.

(Incheiere.)

Legate și fonduri.

Starea fondurilor Academiei vi se va arăta amănunțit în alăturata dare de seamă a casierului-comptabil. Aici vă voi aduce la cunoștință numai următoarele fapte privitoare la unele legate și fonduri.

1. Legatul lăsat de răposatul Vasile Adamachi dela Iași a fost dat de justiție în posesiunea Academiei încă

pe când d-văstre vă aflați întruniți în sesiunea generală din anul trecut. Atunci s'au luat în stăpânire valorile, cari compun partea de avere mobilă din acest legat precum și casele din Iași, în cursul anului s'au luat apoi în posesiune și cele două moșii ale răposatului: Roșiorii sau Capul delului) situată în plasa Moldova, județul Sucéva, și Călimănescii (în județul Tutova, comuna Lăleșcii). Moșia Roșiorii era dată în arendă d-lor Leon Pineles și Isidor Last, cu 12,000 lei pe an și contractul de arendă expira la S-tul George 1893; după cuvintele publicațiunei ea a fost dată în arendă pe un nou period de 5 ani d-lui Isidor Last pentru suma de 15,000 lei pe an.

Nepoții răposatului Adamachi au deschis proces înaintea instanțelor judecătorești, cerând să se anuleze testamentul. Din cauza diferitelor formalități de procedură nu s'a putut încă ajunge la o sentință judecătorească. S'au luat însă cuvenitele măsuri pentru ca voința înscrisă în testament de generosul donator să fie respectată și întărită prin hotărârile justiției.

2. Prin încetarea din viață a lui Constantin Zappa, executor testamentar al răposatului donator al Academiei Evanghelie Zappa, averea acestuia este reclamată în justiție de rudele răposatului, de statul elin ca reprezentant al unor instituțiuni din Grecia, legatură prin testament, și de statul român ca avere rămasă vacantă prin lipsă de moștenitori legali. Academia are, după testamentul lui Evanghelie Zappa, dreptul de a primi în fie-care an din averea acestuia suma de 1000 galbeni, și pentru apărarea acestui drept al său Academia a intervenit în proces, fiind reprezentată prin dl avocat D. Gianni asistat de dl coleg V. Maniu.

Până la terminarea procesului de fond tribunalul de Ialomița a instituit o curatelă asupra întregii averi atât a lui Evanghelie cât și a lui Constantin Zappa. Acestă curatelă, având numai însărcinare de a face acte de administrare, nu a dat Academiei suma cuvenită de 1000 galbeni pentru anul 1892. Pentru încasarea acestei sume Academia a chemat în judecată numita curatelă înaintea tribunalului de Ialomița și a obținut o sentință, care condamnă pe curatelă a plăti Academiei suma de 1000 galbeni. Până acuma însă acea sentință nu a putut fi învestită cu titlulul executoriu și adusă la îndeplinire, nefiind rămasă definitivă.

3. În situațiunea fondului Ioan Fătu s'a făcut o schimbare. Conform decisiunei Academiei dela 3 Aprilie 1889, s'a vîndut prin licitațiune publică la 24 Octobrie pentru suma de 80,000 lei imobilul cu mîra de vapor, care se află pe șoseaua Târgoviștei între cîmăteriu S-ta Vineri și fabrica societății pentru rafinarea petrolului. Prin această vîndare venitul acestui fond a crescut în mod însemnat.

Concursurile premiilor.

În sesiunea acestui an Academia are a acorda două premii pentru opere publicate și trei pentru lucrări prezentate în manuscris asupra unor subiecte puse la concurs. Pentru aceste premii s'au prezentat următoarele publicațiuni și lucrări:

1. La concursul marelui premiu Năsturel, de 12,000 lei, destinat celei mai bune cărți scrise în limba română cu conținut de ori-ce natură, tipărită dela 1 Ianuarie 1889 până la 31 Decembrie 1892, s'au prezentat următoarele publicațiuni:

Căpitan Dymolescu, Arta în comandament. Târgoviște 1892, 1 vol. în 4° mic.

Capitan Dymolescu, Desarmare. Târgoviște 1892, 1 vol. în 4° mic.

Căpitan Dymolescu, Idealul armatei române. Studii critice. București 1891, 1 vol. în 8°.

M. Gaster, Chrestomatie română. Leipzig, București 1891, 2 vol. în 8°.

Th. P. Jerebie, Funcționarii. București 1892, 1 vol. în 8°.

G. G. Tocilescu, Curs de procedura Civilă. Iași, București 1889, 1893 2 vol. în 8°.

Ioan Slavici, Novele. vol. I. București 1892, 1 vol. în 8°.

A. D. Xenopol, Istoria românilor. Iași 1888—1892, 5 vol. în 8°.

2. La concursul Premiul statului Eliade Rădulescu de 5000 lei, ce este a se da unei cărți scrise în limba română cu conținut literar, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1891 până la 31 Decembrie 1892 s'au prezentat următoarele:

Theochar Alecsi, Parnasul român. Culegere de poezii. Brașov 1892, 1 vol. în 8°.

G. Th. Avinianu, Tratat despre espropriațiune pentru cauză de utilitate publică. București 1892, 1 vol. în 8°.

Ioan Bogdanu, Vechile Cronice Moldovenesci până la Urechia. Texte slave cu studiu, traduceri și note. București 1891, 1 vol. în 4°.

Barbu St. Delavrancea, Parasiti. București 1893, 1 vol. în 8°.

Bonifaciu Florescu, Ritmuri și Rime. București 1892, 1 vol. în 8°.

L-t Col. P. V. Năsturel, Stema României. Studiu critic din punctul de vedere erladic. București 1892, 1 vol. în 8°.

N. Petrașcu, Mihail Eminescu. Studiu critic. București 1892, 1 vol. în 8°.

Dem. I. Pompilianu, Dicționar latin român. Craiova 1892, 1 vol. în 8°.

L. Șăineanu, Istoria filologiei române, Studii critice. București 1892, 1 vol. în 8°.

D. Stăncescu, Basme culese din gura poporului. București 1893, 1 vol. în 8°.

Notă — Pentru aceste două premii s'a mai prezentat și următoarea carte fără arătare, la care anume premiu concurează.

Ioan Popescu, Pedagogia. Ed. II. Sibiu 1892, 1 vol. în 8°.

Acestă lucrare rămâne a fi exclusă dela concurs, conform hotărârii Academiei din 31 Martie 1892 că „concurenții sunt obligați a arăta anume premiul, la care concurează“.

3. La concursul Premiul statului Lazăr de 5000 lei, pentru care a fost publicat subiectul: „Studiul vinurilor din România din punctul de vedere economic și al compozițiunii lor chimice“, s'a prezentat un manuscris cu devisa: „Încetul cu încetul se face oțetul. Cu timpul se face agurida miere“.

4. Nici o lucrare nu s'a prezentat la concursul premiului G. San-Marin, de 1500 lei, pentru care a fost publicat subiectul: Considerațiuni asupra comerțului României cu țările străine, atât la Orient cât și la Occident, începînd cu secolul al XVI-lea până la anul 1860“.

5. Asemenea nu s'a prezentat nici o lucrare la concursul Premiului Neuschotz, de 1500 lei, pentru care a fost publicat subiectul: „Compendiu istoric asupra dezvoltării industriale la români până în 1875“.

Totă publicațiunile și manuscrisurile prezentate la concurs, în termenul hotărît și publicat de Academie, au fost trimise la timp spre studiere comisiunilor alese pentru acest scop în sesiunea trecută.

Secretariu general: D. Sturdza.

Noutăți.

Personal. Escelența Sa I. P. S. Domn arhiepiscop și metropolit Miron Romanul a plecat cu trenul de ieri la B-pesta, în alocarea fundațiunii Gojdu.

Sinodul parohial gr. or. din cetatea Brașovului a hotărît ca în anul acesta să începă cu zidirea bisericeii, pentru care se întreprinsese o colectă încă înainte cu câțiva ani. Ea se va zidi după modelul bisericeii ortodoxe din Viena, în piața Brașovului (tîrgul grăului) unde se află astăzi casa parohială; frontul cu turnul va fi spre piață, iar biserica în curte.

Un document prețios. Sâmbătă, în ședința pe secții a academiei române, dl V. A. Urechia a citit la secțiunea istorică documentul relativ la organizarea unei flote române pe Dunăre în anul 1793. S'a luat

decisiunea ca acest document de o mare importanță să se cetască în decursul săptămânii acesteia în ședința solemnă, la care va lua parte și regele.

Un document de la Mihail Vitezul. „Timpul“ anunță, că zilele trecute Academia română a primit, din partea unui cărturar din Transilvania, un dar de mare preț. E vorba de un document, foarte bine conservat, purtând iscălitura lui Mihail Vitezul.

Sate model. Știm, că guvernul român a hotărît să construiască mai multe sate de model pentru țărani. Acum se face începutul cu două sate model, cari se vor construi în curînd în județul Ialomița, unul în Bărgăan, lângă gara Dilga; acesta va avea 139 de case. Cel de al doilea la Trămșan, lângă Călărași, și va avea 205 case. Fiecare casă va constata din 2 camere, o bucătărie, o tindă și un pod. Ele vor fi terminate la toamnă și se vor vinde țăranilor pe prețul de 700 lei fiecare.

Cualificațiunea notarilor. Ministrul de interne Hieronymi intenționează a modifica art. de lege I ex 1883 cu privire la calificațiunea notarilor comunali și de cerc. În sensul modificării, eei ce pe viitoriu vor să fie notari, trebuie să aibă 8 clase gimnasiale sau alte școli corespunzătoare. Guvernul va înființa apoi 8 cursuri în diferite orașe ale țării, unde se vor propune studiile necesare.

Învățător român acuzat cu înaltă trădare. „Egyetértés“, scrie, că învățătorul dela șola română din Reșița, dl Stefan Albu, a fost acuzat pentru că ar fi vătămât persoana Majestații sale. Lucrul s'a întîmplat așa, că în Decembrie trecut a fost anul, dl Albu și-a petrecut în o ospătare din Reșița cu Lammer G. gendarm pens. Erau și doi lăutari, cari au început să cânte „Gott-erhalte“. Unul dintre asistenți încă a cântat imnul dar cu textul schimbat, adică în loc de „Kaiser“ a întrebunțat cuvîntul „König“. Atunci învățătorul Albu strigă așa de au auzit toți: „Primul om e împăratul, urmăzătorul un nimica, apoi un lung nimica, după aceea o linie, apoi un punct, urmăzătorul erași un lung nimica, apoi semnul exclamării, erași un nimica, și apoi după aceea, — numai după aceea vine regele“. Pentru acesta Albu a fost pus sub acuză. Căciunmarul și un funcționar de poștă au mărturisit contra lui. Albu încă a recunoscut acesta, dar a negat, că a avut de gând să vătămă persoana regelui. El n'a adresat cuvintele de mai sus către acel domn, care cânta „Gott-erhalte“, ci către G. Lammer, care a dis, că este „k. k. pensionier Gendarme“. A voit să explice acestuia că acum nu se mai dăce „k. k.“, ci „k. u. k.“, probând să scotească înțelesul acestor vorbe. „Dacă nu i a succes acesta, nu el este vina, ci timpul, care a trecut prea repede, era de câtră ziua și“. Tribunalul l-a achitat. Procurorul a insinuat recurs.

O scire curiosă. Regina noastră Elisabetha petrece de cât va timp în Elveția, unde a cercetat-o zilele acesteia regele. Din acest incident „Figaro“ din Paris surprinde lumea cu următoarea scire nostimă:

„Causa călătoriei neașteptate a împăratului Francisc Iosif nu este bôla augustei sale soții, nici schimbările eventuale în ordinea succesiunii la tron, ci intenția hotărîtă de a abdice la tron în favorul fratelui său, Carol Ludovic. Căusele acestei însemnate hotărîri sunt următoarele:

„Dela căderea cabinetului Tisza partida liberală a ocupat mult tărîm în Ungaria. Împăratul contra sentimentelor recunoscute ale curții, a fost silit să numescă ministrul-președinte pe un cetățean, pe dl Weckerle, care cu tot prețul vrea să introducă căsătoria civilă și nu vorbește de mai puțin decît despre ștergerea titlului de nobil. În Austria programul compromis al lui Taaffe a fost respins de toate partidele, deși cu toți șciau, că autorul programului este însuși împăratul. La situația această politică mai contribuie și ore care intrigi dela curte, cari sunt foarte neplăcute domnitorului. L-au oboșit greutățile ce i le fac politicii și multele neajunsuri, ce le vede în familia sa și în cercurile curții. Vrea însă totodată să facă, monarhiei un ultim serviciu. Domnitorul scie foarte bine, că cei doi copii ai arhiducelui Carol Ludovic, cari sunt moștenitorii

lui presumpțivi, nu se bucură de popularitate și la casă de marte, se teme de acesta.

„Prin aceea dară, că abdică în favoarea fratelui său și rămâne totuși în arena politică, voescă să încungiure catastrofele, ce pot ajunge casa domnitoare.

„Dacă va urma aceea despre ce se vorbește, atunci se pot aștepta mari schimbări nu numai în politica internă a Austriei care ar ajunge în mâinile clericalilor ci și în politica externă a monarhiei austro-ungare. Archiducele Carol Ludovic și fiii săi nu s'au împecat nici până acum cu cele întemperate la 1866 și au rămas aderenți ai prieteniei cu Rusia. De aici se pot vedea tâte urmele scirei, pe care o dăm cu cea mai mare rezervă, scire, care dacă se va realiza, va avea o însemnată influență asupra soartei întregii Europe“.

Viață lungă. * In * Brazova, comitatul Hunedorei, a murit acum de curând o fată feciără română de — 119 ani, cu numele Ana Albescu. La începutul secolului nostru ea s'a logodit cu un tânăr, dar acesta a plecat la războaiele contra lui Napoleon cel mare și nu s'a mai reîntors nici odată; mărirea lui i-a rămas credincioasă și nu s'a măritat după nimenea, cu toate că a avut o viață atât de lungă.

Predică despre rugăciune.

„Păziți-ve, priveghiați și ve rugați, că nu știți când va veni acel timp“ (Marcu 13—33)

Iubiților creștini! Priveghierea și rugăciunea sunt mijloacele, prin care fie-care creștin poate să dobândescă mângăierea sufletului; dar și spre a se feri de relele, cari nepăcinesc într-una sufletele oamenilor.

Când i-se apropie Mântuitorului nostru Isus Christos sfârșitul acestei vieți trecătoare, în grădina Getsimaniei se ruga părintele lui ceresc și aflând pe învățăceii le dăse: „Păziți-ve, priveghiați și ve rugați că nu știți când va veni acel timp“ ca și când le-ar fi spus, priveghiați și ve rugați, căci acum sunt sufletele voastre puse la ispită, priveghiați, căci este de lipsă ca în nenorocirea ce se apropie, să fiți gata ca să nu ve lăpădați de mine; căci în nenorocire se cere un suflet tare ca petra de munte; rugați-ve ca prin rugăciune să vi-se umple inima de mângăiere și sufletul de putere.

Ah iubiților! câte sunt lipsele și neajunsurile și suferințele noastre. Ce bine ar fi dacă și acum ar fi M. Chr. aici pe pământ, căci în necazurile noastre am alerga la dânsul și am cere ajutorul său și el nu ne-ar lăsa ne-mângăiați.

Dar de și nu e cu noi aici pe pământ petrecând, ore se fie așa de înalt tronul său, încât să nu putem străbate până la dânsul? Să fie ore locuința sa așa de îndepărtată, încât să nu ne putem apropia de dânsa? Avem însă și astăzi un mijloc iubiți ascultători, prin care putem să ajungem la dânsul și-l descoperim lipsele și dorințele noastre, și acest mijloc este rugăciunea.

Ierta-ți-mi iubiți ascultători a ve atrage atențiunea asupra acestei materii, arătându-ve cum are să se facă rugăciunea, Vă rog fiți cu luare aminte.

Când voescă creștinul a se ruga, a se înfățișa înaintea tronului Dumnezeu spre a vorbi cu creatorul lumii, să o facă acesta cu inimă pocăită și curată de tot felul de păcate. Căci rugăciunea ce porcedă din inimă curată străbate cu repeziunea fulgerului înălțimea cerului; ér a păcătoșului nu se înalță la tronul ceresc, căci scris este: „pre păcătoși nu-i ascultă Dumnezeu, ci de se închină cineva lui Dumnezeu din inimă curată face voia lui, și pe acela l'ascultă Dumnezeu. (Ioan 9—31).

Plugariul dacă voescă ca sămânța să-i aducă la an fructe bune, mai na inte de a o arunca curățesce pământul de spini și polomidă. Așa și creștinul, numai atunci poate avea speranță, că va gusta din fructele rugăciunii,

dacă și va curăți inima sa de spini și păcatelor.

Drept aceea Iubiți ascultători, părăsiți păcatul, curățiți-ve inimile voastre prin lacrimi de pocăință, și cu inimile curate ve rugați și apoi cere-rite voastre cari vor fi făcute cu inimă curată, vor fi ascultate de Dumnezeu, căci dăce Domnul „De veți rămâne întru mine, și cuvințele mele vor rămâne întru voi, și orice veți cere, vi se da vouă. (Ioan 15—17).

Mai departe trebuie să ne rugăm cu atențiune, sub ce se înțelege: când ne rugăm să nu se misce numai buzele, ér inima noastră să fie departe de aceea ce rostesc buzele; ci trebuie în momentul acela să depărtăm dela noi toate grigele lumesci, cari ar împedea rugăciunea noastră de a se înalță la tronul lui Dumnezeu.

Să ne rugăm cu umilință către Tatăl ceresc în deplină cunoștință a demnității noastre, căci dacă noi nu ne vom ruga cu umilință, Dumnezeu ne va respinge cererea, precum dăce Iacob 4—6. „Domnul stă contra celor mândri, ér celor umiliți le dă dar“. Umlința noastră să fie împreună cu încrederea deplină în bunătatea lui Dumnezeu.

Drept aceea iubiților creștini, nu este de ajuns ca în vremea, când ve puneți numai mâinile la olaltă, să ve bateți peptul vostru, să ingenuchiati și să ridicați ochii voștri către ceriu și ve întrușiți întrușiți întrușiți întrușiți și inima și buzele și să simțiți, că stați înaintea lui Dumnezeu.

Aveți dar deplină încredere fiască în ajutorul lui Dumnezeu, căci dacă el împărtășește atâtea daruri și celora cari nu strigă către dânsul, cum ar pute să nu ve acorde și voi, cari îl rugați cu încredere deplină.

Din încrederea fiască în bunătatea lui Dumnezeu urmază o altă însușire a rugăciunii, adevă: statornicia, adevă noi să nu desnădăduim, dacă vedem, că rugăciunea nu a adus dintr-o dată rod; ci trebuie să continuăm și mai departe tot cu același zel și în-sufletire. Pentru-că plugariul un an de zile trebuie să ascepte până va culege fructele ostenelelor sale, astfel și fructul rugăciunii noastre adeseori îl gustăm numai după o așteptare îndelungată și statornică.

Ca rugăciunile noastre să străbată la ceriu și să afle bună primire la Domnul îndurătorilor, e de lipsă mai departe să facem rugăciunea în numele lui Isus Christos fiul lui Dumnezeu. Căci păcatele noastre întru atâta ne au covârșit, încât nu suntem demni de a ne ruga la Dumnezeu și a fi ascultați de dânsul și mulțimea păcatelor ne ar duce la desnădăduire, dacă nu am avea un mijlocitoriu pre fiul lui Dumnezeu Iisus Christos, care-le ne asigură, că ori ce vom cere de la Tatăl în numele lui vom dobândi: „Amin, amin dăce vouă, că ori-ce veți cere dela Tatăl în numele meu, va da vouă“ (Ioan 16—23)

Deci cugetați iubiți ascultători, la exemplul cel mareș al Mântuitorului nostru, cum se rógă în suferințele sale, rugați-l să reverse în inima voastră simțimentele, zelul, iubirea, și însuflețirea cu carea se rógă el la asemenea ocaziuni, căci rugăciunile voastre numai astfel vor fi ascultate și cererile împlinite.

Stăruți dară la fericirea la carea sunteți chemați, stăruți în rugăciune, ca să fie bucuria voastră deplină. Nu lăsați nici o zi a trece, de a ve ridica adeseori pe aripi de rugăciune la tronul părintelui dumnezeesc, rugați-ve în timp de năcas și ispită, ba-teți neîncetat la porta cerescă, sfânta atunci veți împlini o datorință, sfântă către Dumnezeu și către voi înșive ca creștini, și veți fi atunci locuință plăcută Duhului Sfânt. Amin.

Din „Biserica și Școala“.

Stefan Fétu
parochul Hinchirșului.

Bibliografie.

Au apărut:

„Carte de cetire“ pentru cl. III. ginasială, reală și pentru școlile superioare de fete, de Virgil Oniț, profesor, Brașov 1893. Editura Niculaie I Ciurcu. Prețul 2 corone (1 fl)

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român“.

Toplița în 4 Martiu, 1893.

Stimate d-le redactor! Pote în totă Transilvania nu se află o comună binecuvântată ca Toplița-română. Situată în mijlocul cărunților Carpați, în partea NO. a Transilvaniei, e dotată dela Dumnezeu cu toate darurile naturale. Aer curat, păduri colosale de brad o înconjură, isvóre de ape cristaline se rostogolesc din cotele delurilor, ce o undulează. — bătrânul fluviu Murș o stretaie și o mulțime de turme de oi și vite pășunază pre delurile și câmpiile dimprejur în timp de veră. Ér erna, precând prin alte locuri natura se pare amotită și mai cu samă în comunele din lăuntrul țerei, se duce o viață monotona, pre aici în munte mii de sanii trase de boi vênjoși aduse din vârful munților Carpați aduc lemne către Murș spre a le încheia în plute la primăvară și apoi pre spatele fluviului ale espeda spre deosebitele regiuni ale Ungariei. La meul nopții se aud o mulțime de voci mergând în lăuntru prin deosebitele văi ale Carpaților; séra o mulțime de sanii vin cu lemne spre a le aduce la locul destinațiunii lor. Totul e în fierbere. Se pare, că însași natura serbăză. Mii de sanii lunecă a lene pre deosebitele păraie trase de boi voinici — mulțime de oameni plini de ger și cu perul plin de bură, cu parii pre spate, vin alătura cu saniile. Se pare, că e un tég de țară. Românii și secuii unii ca și alții ridică, lucră și fie-care se grăbesce a pune lemnele la locul destinațiunii lor. Aici e egala îndreptățire, aici fără considerare de naționalitate și confesiune ajută pre vecinul său. Acesta e viața țeranului din Toplița, o viață deosebită de celelalte părți ale Transilvaniei.

Cu toate că Toplița e un conglomerat de naționalități și confesiuni, majoritatea o formăză românii. Inteligența e bine reprezentată. Sunt preoți, învățători, amployați, neguțatori, etc. etc.

În Toplița românii cu magiarii au trăit în armonia; atât românii greco-orientali cât și romano-catolicii magiarii au școle bune populare, provédute cu puteri didactice bune și acestea două confesiuni o și duc bine la olaltă. deore-ce conducătorii lor pricep, că bunăstarea și înaintarea poporului stă în frățesca înțelegere a conducătorilor. Dar ce se vede, de vre-o câteva luni, a venit aici un preot reformat anume Pál Károly, acesta pe lângă, că l'am vădut umblând în toate zilele cu un ciocan de inferat lemnele în spate, ca un dragoman de plute, a și început a séména zizanie între pacinicii toplițeni.

Tot astfel de vre-o 3 ani a venit un jidan, care după cum am fost înțeles a fost când-va un neguțatoriu de chibrite, apoi falând, a luat lumea în cap din ținutul acesta. Aici s'a apucat și a făcut o școală angagiând atât israeliții cât și o mulțime de creștini. I dau pentru fie-care prunc 40—50 fl. v. a. la an și le propune ca vai de el. Respectivul dăce, ca a ascultat un curs supletoriu și nu se cm a adeverință are, dar firesc de preparare nici nu scie ce e; însă pentru-că își dă și aerul de magiar mare, se vede, că fi este conces a ținé o școală, precând altor naționalități și confesiuni întru nind toate recerintele, cu greu se cōncede a deschide o școală nouă. Odată am fost în aceea școală, am vădut preste 25

de învățăcei, între cari partea cea mai mare creștini, am vădut pre pretinsul învățătoriu în școală cu pālăria pe cap și cu pipa în gură, propunând, veți Dómne, limba magiară. Eu deși pricep încâtva limba magiară, m'am mirat, că această limbă, care are atâtea facultăți și academii și care își pretinde locul de purtătoare a culturii în SO. Europei, este atât de mortificată, încât mai nimic n'am înțeles ce propune plapândelor mlădite. Apoi dăcend eu, că ore copii români, ce sunt acolo pricep ce dăce, mi au început a traduce într-o limbă de nu sciam, că turcesce sau chinezesce este. Ore dacă altcineva s'ar încumeta a face așa ceva nu ar deveni cumedea? Ore așa ceva domnul ministru de culte și instrucțiune publică de esistența acestei școli și de mortificarea, ce se aduce prin pretinsa școală limbii magiare. De cea germană, căci și aceea se propune în pretinsa școală, nu vorbesc, căci aceea se schimonosesce cu totul. Vorbesc bieții copii o limbă magiară scălciată și o germană cu accent jidovesc. Eu cred, că un român, care s'ar încumeta a face așa ceva, neavând școle pregătitoare, ar fi tras înaintea legii și pedepsit în înțelesul aceleia. Dar în Toplița se vede, că toate sunt iertate. Deastădată numai atâtea, pre viitoru mai mult.

Observatoriul.

Informațiune

pentru domni, cari se înscriu din nou ca membri ai Asociațiunei transilvane pentru literatură română și cultura poporului român.

„Transilvania“ organul „Asociațiunei transilvane“ (nr. 3 a. c.), publică următoarele:

A dat Dumnezeu, că în acești ani din urmă au început a crește mereu numărul membrilor Asociațiunei transilvane pentru literatură română și cultura poporului român. Acestă împregiurare dorită ne impune datorința ca se ne adresăm atât către on. direcțiuni ale despărțimentelor, cât și către toți patrioții, cari voiesc a se înscrie și a conlucra pe viitoru ca membrii, și să-i rugăm, ca la înscriere să se observe următoarele cinsure:

1. Nu numai numele și conumele se se scrie întregi cu litere cât se poate mai legibile, ci și comuna (localitatea) fie căruia, precum și posta din urmă, unde nu este în loc.

2. Fiind că în țerele corone unguresci mii de comune urbane și rurale au câte două, unele trei, altele și mai multe nomenclaturi, după cum locuiesc poporele de diverse limbi amestecate în aceleași comune, și după ce de câți-va ani încóce în afaceri publice oficiale figurează mai mult numai cele magiare vechi și alte magiari de curând, așa se cere, în interesul bine înțeles al fiecărui membru român, ca pe lângă nomenclatura românescă se adaugă nesmintit pe cea oficială magiară, anume pentru orientarea espeditorilor dela poste și telegrafe. Însă nici atâtea nu este de ajuns, ci

3. Ori unde nu se află postă în loc, să se numescă curat și posta cea mai de aproape, apoi în multe cazuri chiar și comitatul, în care este situată cutare comună. Comune cu același nume se află situate în diverse comitate și regiuni, depărtate unele de altele. Spre mai bună orientare vom cita numai câte-va exemple din șematismul cel mare al statului, publicat în anul 1892, și anume:

Almás, 16 comune situate în vre-o 12 comitate.

Beszerceze, una în Transilvania, vre o 7 în Ungaria.

Balázsfalva, în comitatul Albei inf., altul în comitatul Bereg.

Brassó cetate, și Brassó, comuna rurală de către Deva.

Arad, cinci în 3 comitate.

Bukovaea, și Bukoveci, vre-o 18 comune.

Bucovina, 4 în 3 comitate unguresci.

Déda, trei în 3 comitate.
Enyed, 1 în Transilvania, 1 în comit. Pojon.

Köhalom, 3.

Jenő, 4 în 4 comitate.

Nádas, 5.

Poiana, 8 comune mai mari rurale și alte 6 cualificate cu câte un alt epitet.

Sêliste, 9 comune în vre-o 6 comitate.

Toplicza, 3 în 3 comitate.

Torda, 3 în 3 comitate: cea din Ardeal cu 11 mii, cea din Bihor cu 1700, cea din comitatul Torontal cu 4 mii locuitori.

Vásárhely, 11; la fiecare din aceste caută să le adaugi câte un epitet, spre a evita confusiunea.

Várhely, 7 pe acest nume în comitatele Hunyad (Grădiștea), în Bistrița Năseud (Orheiu) în Zala, în Vas.

Se fie de ajuns cu atâtea exemple; ele însă sunt nenumărate, la care noi caută să fim cu mare luare aminte.

4. Reclamațiuni pentru primirea neregulată a fôiei să se adreseze totdeauna către Comitetul Asociațiunei, cât se pôte mai curând. Reclamațiuni făcute pentru numeri singuratici târziu după încheierea anului, nu pot fi împlinite, din cauză că esemplarele rămase neîmpărțite preste an se lęgă în formă de carte și se depun la librării spre vânzare în folosul Asociațiunei. Numeri singurateci, așa diși defecti, rămân peste an fôrte puțini, din cari se împlinesc lipsele până când ajung pentru membrii în cursul unui an.

Dela cancelaria Asociațiunei.

Din public *).

Dare de samă și mulțamită publică

În 4/16 Februaru a. c. conform invitației, s'a ținut în Sighișoara producțiune literară împreună cu dans, arangiată din partea inteligenței române, sub conducerea corpului în vêtătoarese dela scôla română din loc.

Cântările corale sub dirigiarea dlui N. Stoicovici au fost bine executate, mulțamind pe deplin publicul asistent; de asemenea poezia „Amor și Patriotism“, prin dl P. Pintea a fost bine declamată, nu mai puțin predarea vodevilului „Arvinte și Pepelea“ a fost ascultată cu plăcere, — ér înfățișarea Mandice (d-sora A. Perția) în costum românesc de pe la Sêliste a fôrte plăcut publicului.

După producțiune s'a început jocul, care a fost fôrte animat, durând până în zori, ér în pauză s'a jucat „Călușeriul“, care a făcut deosebită impresiune plăcută, mai ales asupra publicului strein, aplaudând des pe tinerii nostri.

Costumele naționale încă nu au lipsit, cu deosebire a atras atențiunea publicului dâna Calipsa Șandru din Sighișoara, prezentându-se într'un frumos costum din România.

Public încă a fost preste asteptare.

Din loc: afară de întrêga inteligență română și câteva familii fruntașe din popor, s'a prezentat întreg corpul oficerilor și mai multe familii distinse de naționalitate sasi și magiari.

Ér din streinătate: pe lângă un număr considerabil a preoțimei tractuale, au participat preoți din protopopiatul Agnietei și al Mediașului, dintre cari mai cu sêmă amintim pre Reverendissimul Domn I. Moldovan cu familia, protopresbiter gr. cat. din Mediaș și I. Chendi adm. protopresbiter al.

*) Pentru cele publicate în rubrica această redacțiunea nu e responsabilă.

Red.

Resultatul material după împregiurările locale încă a fost satisfăcător.

Venitul brut al producțiunei . fl. 135.10
Spese fl. 107.10
Venit curat fl. 28.—

Cari conform scopului menit, 1/2 s'a adăugat la fundațiunea scolarilor pauperi dela scôla română din loc; ér cu 1/2 s'a făcut începutul fundațiunei pentru înființarea unui cor de plugari în Sighișoara.

Suprasolviri au încurs dela următorii P. T. domni:

I. B. Teutsch jun. comerciant și familia dlui vice comite Szoboszlai, câte 3 fl. 40 cr., I. Moldovan, protopresbiter gr. cat. Ioan Șandru, senator, G. Negru, cancelist, Vasile Oltean, comisariu reg. de drum, Lazăr Cicej, comerciant, Mihailă Manchen,

turnător de clopote, Ioan Manovici, paroch, fie care câte 40 cr., Eugen Teonță, Wilhelm Berwerth, profesor, Maria Ernst, Karol Gross notariu public reg., N. N. fie-care câte 20 cr.

Ér contribuiri benevole dela: Dl Friedrich Manchen, triseur, dâna Reveca Zêrnovean, vêduvă comerciantă în Brașov, d-na Paraschiva N. Crețu, câte 1 fl.

Pentru cari suprasolviri și contribuiri benevole subscrișii în numele comitetului arangiator ne vedem prea p'ăcut îndemnați a esprima P. T. domnilor contribuenți și pe calea această, cea mai adâncă mulțamită și recunoscință.

Sighișoara, în 16/28 Februaru, 1893.

Demetriu Perția,
președinte.

I. Muntean,
notariu.

Teodor Mossora
cassariu.

Moldovan Mihail
controlor.

[37] 2—3

Licitațiune minuendă.

Pe basa încuviințării Ven. Consistoriu ddto 11 Ianuariu a. c. Nr. 2928 B. ex 1893, se escrise licitațiune minuendă pentru **zugrăvirea și aurirea templei bisericeei gr. or. rom. din Berliste**, protopresbiteratul **Bisericeei albe**, cu prețul exclamării de **7172 fl. v. a.**

Licitațiunea minuendă se va ținé „**Marța Pastilor**“ în **30 Martiu st. v. (11 Aprilu n.) a. c. la 10 ôre înainte de amêdi în Berliste.**

Reflectanții sunt recercați a trimite cu 10 zile înainte de licitațiune un tablou „**Sântul Ioan Botezătorul**“ lucrat pe pânză: 135 cm. înălțimea, 65 cm. lățimea, spre a se convinge comuna despre desteritatea picturei, despre stilul și durabilitatea picturei. Vor avé a se presenta în persônă la licitațiune, și a depune vadiul de **10%** din prețul de exclamare în bani gata, înainte de începere licitațiunei; vadiul întreprindătoriului rămâne în lada bisericii, până la finirea și colaudarea lucrului întreprins.

La licitațiune vor fi preferați pictorii academici, sau cei provêduți cu atestate vrednice de laudă dela locurile de unde au lucrat, recunoscuți și recomandați din partea Ven. Consistoriu.

Specificarea de măsuri și spese, se pôte vedé ori când la oficiul parochial.

Resultatul licitațiunei întră în putere de drept numai după aprobarea lui din partea Ven. Consistoriu.

Din ședința comitetului parochial, ținută la 11 Februaru 1893 st. v.

Berliste, în 24 Febr. 1893 st. v.

In numele comitetului parochial:

Martin Scafița,
președ. comit. parochial.

Nestoriu Sustaș,
not. comitetului parochial.

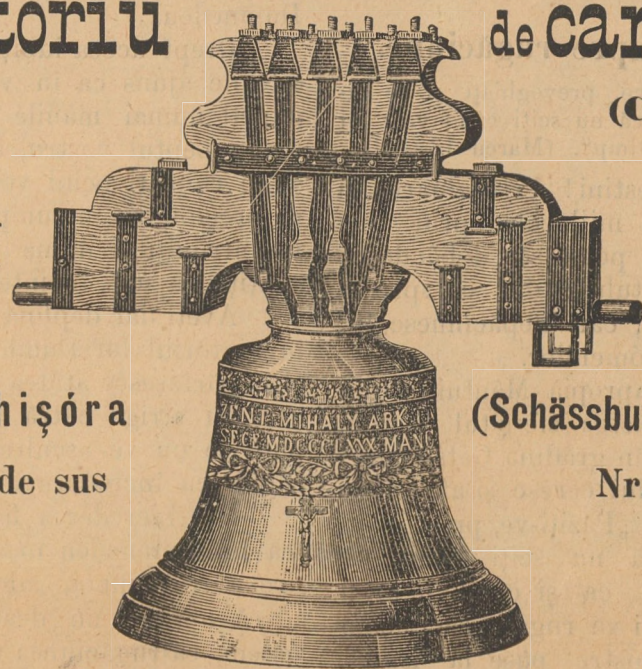
Ganz seid. bedruckte Foulards 85 kr. bis fl. 3.65 p. Met. — (ca. 450 versch. Disposit.) — sowie schwarze, weisse und farbige Seidenstoffe von 45 kr. bis fl. 11.65 per Meter — glatt, gestreift, karriert, gemustert, Damaste etc. (ca. 240 versch. Qual. und 2000 versch. Farben, Dessins etc.), porto- und zollfrei. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz.
[15] 3—6 **Seiden-Fabrik G. Henneberg** (k. u. k. Hofl.), Zürich.

Mihaile Manchen, vârsătoriu de campane (Clopote)

și de construcțiunea cea mai nouă

în Sighișoara

piața de sus

cu sul sucitoriu

(Schässburg-Segesvár)

Nr. 168

o firmă, ce esistă dela anul 1822 și se bucură de un renume bun, se recomandă tuturor comunelor bisericesti a **lifera și repară clopote** de totă mărimea cu **corôna de stejar ori de fer legat**, face și **seane de clopote din fer bătut** pentru unul sau și mai multe clopote cu prețurile cele mai convenabile. Comandele se efectuează și în depărtare. **Clopote mai mici sunt în tot timpul gata.** Solvirea se va primi și în rate.

[18] 4—10

Apa amară (Bitterwasser) Victoria de Buda.

este după cum arată cifrele următoare

apa amară cea mai bogată și cu efect de pe continent

ea cuprinde 58.05 gr. părți constitutive stabile și cu efect în 1000 gr.; o cifră, la care n'a ajuns nici un alt izvor de apă amară.

Cumcă apa amară Victoria este cea mai abundentă în putere, între celelalte ape, resultă din următorea compunere de analize oficiose:

	In o mie grame	
	Suma tuturor părților constitutive fiece	Conținutul de Magnesia cu acid sulfuric (sare amară.)
Isvorul Victoria de Buda	58.05	32.38
„ Rákócy	53.53	23.06
„ Franz Josef	52.29	24.78
„ Hunyady János	41.73	18.44
„ Elisabet	26.29	8.04
„ de apă amară de Püllnau	32.72	12.12
„ Saidschützer	23.21	10.96

Apa Victoria se capătă în tôte băcăniile.

Proprietariu: **IGN. UNGARN Sohn**
Budapesta.

[36] 3—10

Sosirea și plecarea trenurilor dela Sibiiu.

I. Trenurile sosesc la Sibiiu.

Dela Copșa (Budapesta, Predeal):

La 4 ôre 26 minute, diminêța, tren de persône.
La 12 ôre 50 minute, ziua, tren de persône.
La 9 ôre 23 minute, sara, tren micst.

Dela Făgăraș:

La 7 ôre 28 minute, diminêța, tren micst.
La 8 ôre 30 minute, sara, tren micst.

II. Trenurile plêcă dela Sibiiu.

La Copșa (Budapesta, Predeal):

La 7 ôre 44 minute, diminêța, tren micst.
La 4 ôre 49 minute, ziua, tren de persône.
La 10 ôre 17 minute, sara, tren de persône.

La Făgăraș:

La 4 ôre 36 minute, diminêța, tren micst.
La 1 ôra 40 minute, ziua, tren micst.